

[Alsing Andersen.]

forudsætning for, at denne gruppe skal kunne løse sine opgaver på tilfredsstillende måde, må naturligvis være, at den placeres på en sådan måde, at den tilstrækkelige tilgang til en sådan praktisk arbejdende gruppe kan sikres.

Sammenfattende vil jeg gerne sige, at det er den socialdemokratiske gruppes opfattelse, at den økonomiske udvikling, der foregår i øjeblikket, kræver en øget indsats fra dansk side, hvis vi skal hævde vor stilling på effektiv måde i konkurrencen med andre lande. Derfor kan man heller ikke vente, at den ny, moderniserede ordning, således som den er skitseret i disse lovforslag, skal kunne blive billigere end den nuværende ordning. Det betyder naturligvis ikke, at vi er ligeglade med, hvad det kommer til at koste. Vi mener, at det skal gøres så sparsommeligt som muligt; men vi mener også, at de undersøgelser, som har været foretaget, har vist, at der ikke ødsles i udenrigstjenesten ved løsningen af de opgaver, der er tale om.

Jeg vil også i denne forbindelse pege på, at regeringen, allerede inden kommissionsarbejdet var afsluttet, har taget selvstændigt initiativ til forenkling på visse områder. Jeg nævner først og fremmest forholdene i Paris og London, men også i Stockholm og Oslo. Alligevel har der været næret visse forventninger i forskellige kredse om, at man nok kunne spare yderligere her i Europa for derigennem at skaffe en del af de penge, som alle er enige om må anvendes i de områder, som findes andre steder. Jeg må sige, at de undersøgelser, der er foretaget af kommissionen, efter min personlige mening ikke har underbygget forventningerne om, at det vil være muligt at gennemføre yderligere besparelser af nogen væsentlig betydning ved tjenesten i Europa. Sagen er jo nemlig efter min mening den, at markedsdannelse her i Europa, i alt fald så længe Europa er delt i de seks og de syv, ingenlunde betyder, at man for udenrigstjenestens vedkommende i højere grad end hidtil vil kunne lade tingene passe sig selv. I alt fald må man regne med, at både forholdene indadtil mellem de syv og udadtil over for de enkelte medlemmer af de seks indtil videre gør dansk årvågenhed og på-

passelighed hvert enkelt sted lige så nødvendig, som den hidtil har været.

Til slut vil jeg gøre nogle bemærkninger om et par specielle forhold. Det ene spørgsmål har — nogle gange i alt fald — været diskuteret offentligt; men som jeg vist har haft lejlighed til at sige tidligere også i denne sal, har sagen været diskuteret ud fra manglende forudsætninger, ud fra manglende kendskab. Jeg tænker her på den ordning, som under en eller anden form er nødvendig, med særlige tilskud til udenrigsministeriets tjenestemænd, navnlig udetillæggene. Efter den fremstilling, som nu er givet i udenrigskommissionens betænkning om, hvordan udetillægsnævnet hidtil har behandlet disse sager, tror jeg, at man kan drøfte dette spørgsmål på et mere realistisk grundlag. Man vil bl. a. være blevet klar over ved at læse dette afsnit i betænkningen, at det ingenlunde har været sådan hidtil, at disse tillæg er blevet fastsat nogenlunde tilfældigt ved et greb i en lykkepose og uddelt efter forgodtbefindende til de pågældende poster. Det har tværtimod været sådan, at tillæggene er blevet fastsat efter meget grundig beregning, som har været tilrettelagt i udetillægsnævnet af formanden, departementschefen for finansministeriet, gennem et samarbejde mellem finansministeriet og udenrigsministeriets ledelse, og at udetillægsnævnet derefter på grundlag af meget righoldigt materiale, der tager hensyn både til prisniveau; valutaforskelle o. s. v., har fastsat udetillæggene for de enkelte steder efter meget nøje overvejelse. Alligevel har man ikke slået sig til tåls med, at den hellige grav var vel forvaret. Man har søgt efter, om man kunne finde metoder, der på mere sikker og retfærdig måde gav de tillæg, som alle må erkende er nødvendige, og man har fundet frem til den såkaldte budgetmetode, om hvilken der er stillet forslag i den foreliggende betænkning, en metode, som i højere grad end den hidtil anvendte skal bygge på de faktiske udgifter, som tjenestemændene har i deres forbrug og under deres ophold de forskellige steder. Man vil nu gøre forsøg med denne budgetmetode, og jeg håber, den skal bidrage til, at en forkert diskussion ikke i fremtiden skal kunne finde sted om dette problem.

Der er et andet spørgsmål, jeg også gerne